

Rozhovor s paní učitelkou Novákovou

Úspěch děvčat z 9. ročníků v soutěži „Jak sociální sítě ovlivňují náš život.“

Tisková konference

Lyžařský výcvik

Křížovky a spousta dalšího

Noc ve škole

Tato akce navazuje na úspěšný projekt z roku 2010, a proto se bude opakovat. Zúčastnili se jí žáci 1. tříd. Všichni se na tuto událost moc těšili. Devátáci si předem připravili různá stanoviště, hry a nesměla chybět ani stezka odvahy. Ta vedla celou školou. Po cestě děti mohly potkat kostlivce, ducha, vlkodlaka a různé strašidelné bytosti. Na konci stezky je čekala krásná víla, která jim pověděla, ať se podepíší na papír svým jménem. Po tomto dobrodružství, které všichni perfektně zvládli, děti popapaly a šly na kutě. Druhý den si děti zabalily spacáky a karimatky a do školy přišla královská družina a proběhlo pasování na prvňáky. Na snídani měl každý připravený koblížek, a ten, kdo měl málo, si mohl přidat. Posléze si malí školáci zabalili své věci a s nadšením odcházeli domů. I starší žáci měli radost, jak se jim tento program vydařil. Takže učitelé byli hrdí na všechny žáky naší školy. Všem zůstanou krásné vzpomínky.

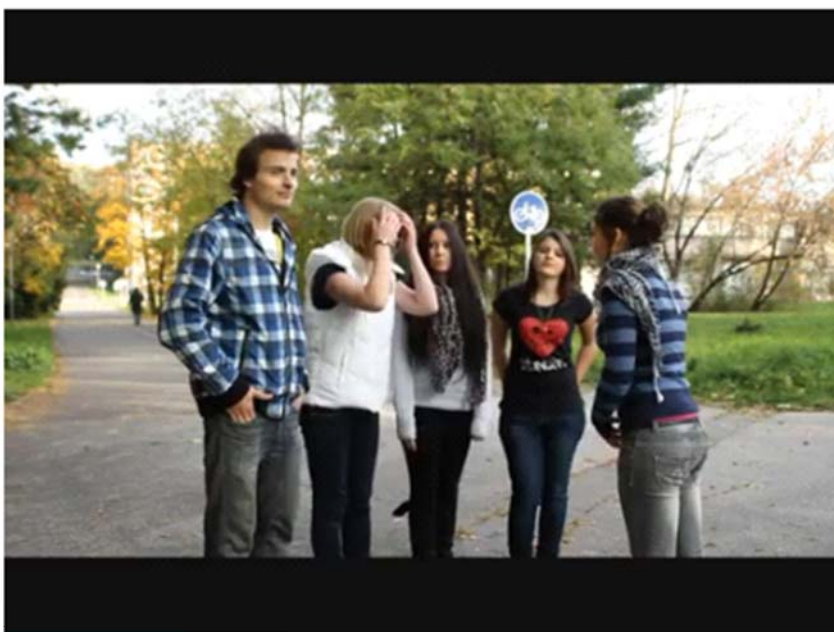
Kateřina Sošková, 9. B

Úspěch děvčat z 9. ročníku v soutěži „Jak sociální sítě ovlivňují náš život“

Jak už zřejmě všichni dobře víte, někteří z našich loňských deváťáků dosáhli v ICT soutěži s názvem "Jak sociální sítě změnilý náš život", které vyhlásila společnost SODATSW, prvního místa. Díky nim také naše škola vyhrála licenci na softwarové řešení pro správu školních počítačů, která zajišťuje snadné monitorování školních počítačů během výuky a mohou spravovat přístup žáků na internet. (Pravda, udělali hloupost. :D).

Dále jsme také dostali pouzázku v hodnotě 1000 Kč,- do obchodní prodejny Datart. Porota ohodnotila jejich vtipné video jako nejlepší z hlediska technické realizace a obsahu. Nyní je video na stránkách soutěže, youtube, a odkaz je i ve Starobělském časopisu. Na tomto videu se z našich žáků objevili tito: Jana Kočárková, Veronika Hudečková, Kateřina Sošková, Barbora Schmidková, Michaela Kovaříková a Kristýna Nagelová. Mimo školu nám také pomáhali: Marek Tomíček, Tereza Pěkníková a Lukáš Murček. Když jim přišlo vyhlášení, měli velkou radost. Poukázku ale věnovali jejich pomocníkovi Lukášovi, protože mu byla nedávno odcizená kamera. A za tento skutek je paní ředitelka obdarovala flashkami a také dostaly pochvalu.

Více se o této soutěži můžete dozvědět na webových stránkách www.digitalnivyuka.cz, kde také můžete vítězné video shlédnout.

Autor: Michaela Kovaříková, 9. B

Rozhovor s paní učitelkou Novákovou

Jak se vám líbí na této škole?

Moc se mi tu líbí, jsou tu hodné děti a mám je ráda.

Chtěla byste tu něco změnit?

Chtěla bych... co já vím?

Aby se ve všech třídách učily děti angličtinu ve skupinách a ne celé třídy pohromadě.

Jaká je vaše nejoblíbenější třída?

Když řeknu jednu, tak ostatní budou našťvané... 8. A.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá? Letuškou. ☺ Jenže jsem nenarostla.

Vaříte ráda?

No... nějaké dobré věci, ale ne každý den.

Jaké jsou vaše koníčky?

Gymnastika a angličtina.

Vím, že trénujete gymnastiku. Jak jste se k tomu dostala?

Protože jsem sama cvičila jako dítě, a když jsem přestala cvičit (přestala jsem závodit), tak jsem začala trénovat malé děti, úplně ty nejmenší, co nechodí ani ještě do školy, a postupně jsem si k tomu udělala i kurzy rozhodčí. Jezdím po závodech, ale teď už ne jako trenérka, ale jako rozhodčí.

Jak dlouho učíte angličtinu?

Angličtinu učím asi 20 let, protože to byl můj druhý koníček hned vedle gymnastiky. Potřebovala jsem se vlastně domluvit při těch závodech. Začala jsem se učit angličtinu navíc i po škole, no a potom, když jsem dělala ve školní družině, tak jsem děti místo kreslení učila dělat hvězdy, přemety apod., a taky jsem je učila angličtinu.

Kdy jste začala s gymnastikou?

Začala jsem s gymnastikou, když mi bylo osm let, a neskončím asi nikdy.

Co vás k tomu přimělo?

Mám ráda pohyb. Cvičila jsem všude, na trávě, prostě všude jsme zkoušeli přemety, hvězdy, kdo jich udělá víc. Trenérka mě vlastně viděla při cvičení a řekla mi, ať přijdu do gymnastiky. Tak jsem tam začala chodit.

ROZHOVOR

Máte nějaký zážitek, na který nezapomenete?

(smích) Tak nezapomenutelné pro mě bylo, když jsme byli na závodech na Floridě, protože závody probíhaly v Disneylandu. Zúčastnilo se jich asi 3000 dětí. Takový velký závod jsem ještě nikdy neviděla.

Kde všude jste s gymnastikou byla?

No toho je hodně. (smích) Tak nejčastěji jezdíme do Španělska, Rakouska, Německa, do Anglie, do Slovinska. Je toho hodně, protože každým rokem je spousta mezinárodních závodů. Nejčastěji se jezdí tady po Evropě, v Americe jsme byli dvakrát.

A umístili jste se někdy alespoň mezi první 3?

Určitě. Děvčata, když někam jedou, tak většinou přivezou nějaké medaile. Třeba z té Floridy přivezly medaile. To byl závod, který se jmenoval Dolar Cup. Je pojmenován po jedné mušli a ony jako medaile dostávaly třeba mořského koníka, takže ty medaile byly ve tvaru mořských potvůrek.

Děkujeme za rozhovor.

Autor: Aneta Davidová 9. A, Diana Malochová 9. B

A ještě odměna pro toho, kdo dočetl tento článek do konce. Jak se jmenuje bývalá žákyně naší školy, která vyhrála bronzovou medaili na mistrovství světa v gymnastice ve Varně? Odměna čeká pro prvního, kdo mi to přijde říct. Hana Nováková

Rozhovor se spolužákem, tenistou Matějem Doležalem

Jak ses k tenisu vlastně dostal?

Přes dědu.

Jak dlouho už hraješ tenis?

11 let.

Jaký byl tvůj největší úspěch?

Vyhráli jsme 1. místo v družstvech.

Jaké má tenis klady a zápory?

Je to zábavná hra, ale zabírá moc času.

Vidíš to tak, že budeš hrát tenis i v budoucnu?

Jasně.

Doporučil bys tenis i ostatním?

Ne, ať nemám žádné soupeře. (smích)

Kdo je tvůj největší vzor?

Roger Federer.

Byl ses někdy podívat na mistrovství ČR?

Ano byl. Na mistrovství ČR starších žáků.

Stal se Ti v tenise nějaký trapas?

Ne, já jsem čarovný. (smích)

Děkuji za rozhovor.

Autor: Kateřina Sošková, 9. B

Boháč a chudák

Příběh na slova bohatý, bříza, kůň.

Bylo, nebylo,
bohatých přibylo,
jeden si koně koupil
a do světa vstoupil.

Jak jednou na koni vyjel,
Chudáka pod břízou sedět viděl,
vysmál se mu do očí,
že prý si ho ochočil.

Chudák už byl otrok,
od boháče se nehnul ani skok.
Boháč si ho hlídal
a jen se mu vysmíval.

Boháč nedával chudákovi jídlo,
jen si projížděl své sídlo.
Chudák toho využil,
nohy na ramena vložil.

Z peněz, co boháčovi stačil vzíti,
jídlo do města skočil si koupiti.
Potom se k boháčovi vrátil,

a začal vymýšlet, jak by boháče ošálil.

Boháč zas na koni přijel,
všude nepořádek viděl.
Hned zavolal Chudáka
a nadával mu do chcípáka.

Chudák vše narafičil
a Boháče zcela zničil.
Úplně ho zneškodnil
a v domě ho svázaného věznil.

Pak Boháče donutil,
aby mu majetek přislíbil.
Boháč ve velkých mukách,
už držel tužku v rukách.

Všecky dokumenty podepsal
a Chudák si užíval.
A tak skončil příběh šťastně,
Chudák si žil zase krásně.

A Boháč mu dělal otroka,
den ode dne do roka.

Autor: Tomáš Lofítek, 8. B, Klára Hořínková, 8. B

Divadelní představení „Dívka s pomerančí“

Dne 3. 1. 2012 navštívili žáci devátých tříd Loutkové divadlo na Černé louce. Divadelní představení se jmenovalo

„Dívka s pomerančí“.

Kluk jménem Gregory Olah dostane dopis od svého otce, který před několika lety zemřel. Dopis nechal schovaný ve starém červeném kočárku. V dopise se píše o setkání jeho otce s dívkou s pomerančí.

Ale pěkně popořádku. Ve všední den Jan Olah nastoupil do tramvaje a tam potkal dívku, která v náruči držela pytel s pomerančí. Během cesty spadl na dívku a pomeranče se rozsypany po tramvaji. Dívka se na něj podívala smutným pohledem a vystoupila z tramvaje. Když Jan Olah vystoupil, tak v popelnici na plasty našel slupku od pomeranče... Vytáhl ji, přičichl k ní a zjistil, že je čerstvý. Poohlídnul se po zastávce, a když zjistil, že dívka není nikde, tak nastoupil do další tramvaje a odjel domů. Za pár měsíců ji potkal ve svém oblíbeném baru, jak sedí sama u stolu a v náruči opět drží pytel s pomerančí. Přišel k ní blíž, chytil ji za ruku a bezmyšlenkovitě řekl: „Ty jsi veverka!“ Dívka se urazila, zvedla se i s pomerančí a odešla. Šel na náměstí, kde se prodávají pomeranče, aby ji znovu potkal. Měl štěstí, protože ji viděl jak nastupuje do bílé Toyoty a vedle ní seděl záhadný muž.

Honzíček byl velmi zklamaný, a tak odešel domů. Celou cestu mu ale vrtalo hlavou, kdo byl ten záhadný muž v Toyotě. O týden později potkal onu záhadnou dívku v kostele na mši. Po mši spolu kráčeli ulicí a ona mu řekla, že když počká půl roku, tak bude jeho. Za nějakou dobu mu přišel domů pohled, na kterém byl obrázek Španělska a na něm pomeranče. Jan Olah se rozhodl, že za ní pojede do Španělska. Doufal, že ji potká. Po několika minutách ji potkal s oním záhadným mužem z Toyoty. Dívka ho okamžitě poznala. Muž z Toyoty řekl: „Tak to je ten, o kterém jsi mi vyprávěla? Teď jsem druhý.“ Dívka řekla, že už se znají hodně dlouho, a že si má vzpomenout. Jan Olah asi vzpomněl, že ji zná už od dětství. Dívka se jmenovala Veronika a byla to Gregorova matka.

Autor: Aneta Davidová, 9. A

Báseň o básni

O čem psát báseň? Toť otázka jest.
Mám ji psát o moři, o hvězdách, či ze vzdálených cest?
Nebo snad o smíchu, o slzách a zlobě?
Či snad o lásce, která nás přivádí k sobě?

Báseň je vyjádření každého z nás.
Tím dáváme najevo náš vnitřní hlas.
Někdo skládá ze smutku, jiný z radosti.
Je to na vás, na vaší osobnosti.

Pro někoho je báseň jen pár řádků, hloupých vět.
Pro mě je to možnost poznat jiný svět.
Svět fantazie, radosti a lásky.
Ne jako náš svět, svět zla, bolesti a sázky.

Báseň je brána do lepšího světa.
To je má poslední věta.

Autor: Eliška Malecová, 9. B

Redaktor

Jedna, dvě, tři, čtyři, pět,
redaktoři znají svět.
Mají péra, propisky,
papír, hlavu rychlou,
o akci vždy napíší informaci chytrou.

Jsou velice nadaní,
mají přísné zadání.
Formát, barva písma,
varianta jistá.

Když píší do Bělásku,
jsou jako na obrázku,
všichni stále stejní,
papír z kupky sejmi.

Bělásek je hotový,
dáme si čaj mátový.
Pustíme se znovu,
do Bělásku spolu.

Autor: David Valenta, 9. A

Tisková konference

Dne 7. prosince 2011 se uskutečnila dětská tisková konference, která nesla název Tajemno. Hosty byly Dominika Kazairová a Svatava Oboráková Slenářová.

Paní Svatava se živí vykládáním karet ve Spirit studiu. O duchovno se začala zajímat už v dětství, ale profesionálně se tomu věnuje přes rok. Hlavně kvůli neštěstí dětí.

Dominika je kadeřnice a Svatavy spřízněná duše. Nyní se u ní zaučuje. Říká se o ní, že má léčivé ruce. Začíná vidět v kartách, chápe numerologii. Profesionálně to však dělat nechce, podle všeho je super kadeřnice.

Paní Svatavy jsme se jako zvědaví redaktoři zeptali na několik dotazů. Zde je ukázka několika z nich.

- Potřebujete na tuto práci nějakou speciální školu?
Ne, nepotřebujete. Spíš se potřebujete vyznat v numerologii a karmelogii. Je to hlavně o datech.
- Jaký byl váš nejzajímavější zážitek?
Ano, to bylo tak. Jeden klient za mnou přišel, a chtěl si u mě udělat Shamballku. Jakmile jsme se dostali k jeho rodině a na jedno nepříjemné téma, vyletěl z křesla a elektřina nám začala hořet. Se strachem utekl. Po měsíci přišel za mnou a přišel znovu s tím, že si to přeje zkusit ještě jednou. Ale jakmile jsme na to téma narazili, začalo hořet znovu! Bylo to úžasné.
- Co je to ta Shamballka?
Energie, která přichází ze zhora. Je to očista duše.
- Věříte na náhodu?
Ne! Náhody neexistují!!!
- Co je to regresní terapie?
Je to prohlídka minulých životů. V našem studiu je cena této terapie 1000,- Kč.
- Jaké nástroje při vašem věštění používáte?
Podle situace. Nejvíce asi kyvadlo, karty, křišťálovou kouli a hlavně ruce.
- Máte tuto teorii nějak osvědčenou nebo je to jen vaše víra?
Ano, mám to dokázané!!! Z mých zkušeností.
- Jaký máte názor na kartářky v televizi?
Tyto dámy vůbec neuznávám!!!
- Co je podle vás peklo?
Já vím, co je to peklo. Je to velká továrna bez života.
- Kdybychom chtěli zjistit náš osud, kde bychom Vás našli?
Na Fifejdách. A jinak na internetových stránkách www.nian.cz.

Byla to velice zajímavá konference. Ne každý tomu věří, ale i tak si myslím, že to byl krásný pocit, povídat si o něčem takovém. Paní Svatava i slečna Dominika byly velice příjemné dámy!

Autor: Michaela Kovaříková, 9. B

Zmrzlinová chaloupka

Žila byla jedna Baba Jaga s Dědkem a ti seděli před svou starou a zchátralou perníkovou chaloupkou. Baba se najednou zamyslí a povídá: „Dědku, mám hlad a sem už žádné děti nikdy nepřijdou, víš přece, jak to bylo s Jeníčkem a Mařenkou. Utekli a všechno, co se tady stalo, řekli ostatním dětem. Říkám ti, že sem už nikdo nikdy nepřijde.“ Dědek se také zamyslí a povídá: „Tak postavíme zmrzlinovou chaloupku, zmrzlinu má teď rádo každé dítě.“ Baba radostně kývá hlavou: „To máš pravdu!“ Tak šli asi o sto metrů dál a začali čarovat: stěny z bílé čokolády, okna a dveře z černé čokolády, střecha z pistácie, komín z kostek ztuhlé vanilkové zmrzliny, tráva z pendreku, stromy z jahodové a citrónové zmrzky, kytky z marcipánu, trouba z čokoládové zmrzky, postel z malinové zmrzliny, peřina z cukrové vaty a za domem klec na děti z cukrkandlu. Televize a rádio z oříškové zmrzky. „Super!“ povídá Baba. „Drsné!“ povídá Dědek. Za malou chvíli, se začaly sbíhat děti a Baba s Dědkem si vybírali svůj oběd. Zatím ale čekali, až se objeví nějaký tlustoušek. Uviděli holčičku jménem Barbora, která poslouchala svojí MP-3. „Ahoj holčičko, jak se jmenuješ?“ povídá Baba. „Já jsem Barbora!“ Odpoví holčička. Dědek ale moc neslyšel: „Jakže, Brambora?“ Barborka se zasmála. Baba Jaga ji rychle, aby ostatní děti neviděly, dala do klece a řekla Dědkovi, aby pustil troubu. Báře ale cukrkandl chutnal a začala ho jíst. Baba s Dědkem pozorovali ostatní děti a těšili se na jídlo. Ale když Dědek zapnul troubu, kterou koupili v Electro Wordu, zapomněl zavřít dvířka a teplo začalo dům pomalu roztavovat. Baba s Dědkem si toho nevšimli a dál si povídali a hráli na svém mega rychlém notebooku. Děti mezi tím rychle utekly, protože zavalení čokoládou není zrovna super. Baba s Dědkem to zahlédli a lekli se, že je Bára sní také, nebo že zavolá Agentu 007, a ten je zatkne. „Zdrhej!“ Křičí Baba Jaga a oba utíkali do své staré perníkové chaloupky, a pokud neumřeli, hladoví tam ještě dnes. Bára potom v klidu odešla domů a vzpomínala na tu spoustu sladkostí.

Poučení: Nikdy si od cizích neber sladkosti nebo tě sní!

Autor: Aneta Havlíková, 5. B

Popelka

Byla jednou jedna holčička, která se jmenovala Popelka. Popelka měla otce, který pracoval ve firmě, vyrábějící počítače. Její matka zemřela při zemětřesení, když byla Popelka ještě malá. Její otec si potom vzal bohatou topmodelku se dvěma dcerami Kateřinou a Agátou. Macecha se pořád jen starala, aby měly každý den jinou barvu nehtů, nový účes a pokaždé nové oblečení. Jednou šly dcery s matkou na ples do kulturního domu Akord, který pořádal syn jednoho bohatého politika, Lukáš Bauer. Macecha, Kateřina a Agáta měly naspěch, protože musely do kadeřnického salonu. U česání jim nalakují nehty i je nalíčí. Ještě než

REPORTÁŽ

vyrazily novým luxusním BMW, tak macecha zadala práci Popelce: „Uklid', zatop, udělej na večeři lívance a až to všechno uděláš, tak pošli e-mailem pozvánky na narozeniny Kateřiny a Agáty.“ Popelka byla smutná, protože nemohla jít na ples, a tak nakázala služebným, aby to všechno udělaly a oblékla si šaty od macechy. Ta jich má tolik, že to stejně nepozná. Nasedla do vozu s nápisem TAXI. Jaké štěstí, byl to zrovna výherní taxík s Alešem Hárou a představte si, Popelka vyhrála 20 000 korun. Dojela na ples a zakryla si tvář, aby jí nikdo nepoznal. Ples už byl v plném proudu a zrovna hráli tango, a tak šla Popelka tancovat. Čas utíkal jako voda a ona viděla, jak macecha, Agáta a Kateřina nasedají do toho samého TAXI, kterým přijela. Smůla, nic nevyhrály, ale Popelka se lekla, že budou dřív doma než ona, a proto si zavolala vrtulník. A byla doma rychleji než macecha, Agáta i Kateřina. Ale Lukáš se do ní na plese zakoukal. Když mu prchla, nelenil, vzal si tryskáč a letěl za ní. Chtěl ji najít, a tak použil otisk prstů na její sklenici a hledal stejný otisk. A povedlo se, našel ji, protože viděl, jak vysedá z vrtulníku. Jak už to v pohádkách bývá, vzal si ji v Bílém domě ve Washingtonu za ženu. Jako svatební dar dostali mixér, fén, pračku a taky poukázky do nákupního centra Shoppingpark. A tu poukázku ji macecha, Agáta i Kateřina záviděly, a tak ji dostaly taky.

Autorky: Veronika Hrabovská a Anna Jurišicová, 5. B

Recitační soutěž

Valentýnský den jsme na prvním stupni oslavili recitační soutěží. Jako každý rok se soutěže účastnili i žáci prvních ročníků, ostatní žáci soutěžili v kategorii 2. a 3. tříd, 4. a 5. tříd.

Všichni recitátoři byli odměněni malým dárkem zapěknou přípravu a přednes. Výherci si odnesli roztomilé plyšáky. Děkujeme Sdružení rodičů za finanční příspěvek a výhercům přejeme hodně štěstí v dalších kolech.

Autor: Milada Šlechtová

Na druhém stupni v únoru proběhla recitační soutěž také. Všichni recitátoři se moc snažili a dále postoupili

reprezentovat školu v první kategorii 6. a 7. tříd Andrea Fucimanová ze 7. A a Michal Šurab z 6. A a v druhé kategorii 7. a 8. tříd Eliška Malecová 9. B a Kristýna Nagelová z 9. B.

Lyžařský výcvik

Jako každý rok, tak i letos, se konal na naší škole lyžařský výcvik. Zúčastnily se jej sedmé třídy a pár žáků z osmých tříd. Kurz proběhl mezi 23. až 28. lednem 2012.

První den jsme odjízďeli do Velkých Karlovic do penzionu na Pluskovci. Hned, jak jsme přijeli, tak jsme se šli ubytovat do chaty. Ve dvanáct hodin nás čekal oběd a po obědě vybalování věcí. Pak jsme se oblékli a nazuli lyžačky. Už nám zbývalo jen si vzít lyže a čekat před chatou na paní učitelky. Ty nás spočítaly a vzaly na malý svah. Tam jsme se rozdělili na lyžaře a nelyžaře. Pak si nás rozebrali studenti a šli jsme se rozcvičit a učit se lyžovat. Každý den nás čekal téměř stejný program, ale někteří z nás už si vyzkoušeli i větší svahy. Ve čtvrtek jsme trénovali na páteční závody ve slalomu a všestranné obratnosti v lyžování. Každý večer jsme měli od studentů zajímavý program, například nám povídali o historických lyžích a běžkách, a také jsme hráli zábavné hry. Každý den se pár lidí šlo koupat do bazénu. Jakmile nastal pátek, tak jsme šli na velký svah a tam se uskutečnily závody. Holky šly na slalom a kluci na všeobratnost v lyžování. Vyzkoušeli jsme si to, a pak jeli na ostro. Poté jsme dokončili závody, odevzdali skipasy a vrátili jsme se do chaty. Večer jsme se sbalili a po večeři jsme vyslechli vyhodnocení slalomu a všeobratnosti, a pak si zatančili na diskotéce.

Ve slalomu vyhrála naše bezva kámoška Ellen Fraisová a z kluků Vojtěch Stuchlý.

Diskotéku jsme zahájili hrou s židlemi, párkrát jsme si ji zahráli a pak jsme tančili a tančili. Diskotéku nachystaly studentky VŠ, které se na lyžačku věnovaly Lianě Thai, Andree Fucimanové a Marii Kokešové. Ve 22:30 jsme šli spát a v sobotu jsme se dobalili a se všemi věcmi jsme sešli do společenské místnosti a šli se najíst. Po snídani jsme se oblékli a čekali na autobus. Autobus přijel v 9:30, naložili jsme věci a usadili jsme se do autobusu, autobus se rozjel a my řekli na shledanou lyžačku... PS: Moc se nám tam líbilo a chtěli bychom se tam opět vrátit.

Autor: Liana Thai, 7. A

14. února - Valentýn

Původ svátku sv. Valentýna je z USA. Tento svátek však nebyl vymyšlen Američany, jeho kořeny nacházíme v Římě u historicky doložené postavy sv. Valentýna. Život a postavu svatého Valentýna doprovází spousta legend. Byl to italský kněz, který žil ve 3. století za vlády císaře Claudia II. Nejčastěji je ale uváděn rok 269. S Valentýnem jsou spojeny především dvě legendy, pohanská a křesťanská, podle kterých se vysvětluje možný vznik svátku všech zamilovaných.

Na Valentýna ti pusu dám,
abys věděla, že tebe ráda mám,
jenom pro tebe místo v srdci mám
a na jiného si nevzpomínám.

Autor: Dominik Valerián, 7. A

Mé lásce

Už rok tě znám, také rok tě ráda mám.

Proti mé lásce k tobě nic nezmůžu.

Toužím ti stále něco říct, ale také bych to zakřičela z plných plic.

I když spím, pořád se mi o tobě dobře sní.

Mé sny se stávají skutečností,

ale ty to stále nedovolíš.

Ve škole skoro nic nedělám, jen se na tebe dívám. Srdce mi buší víc, jak komukoliv jinému.

Autor: Liana Thai, 7. A

Dračí doupě II.

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							

1. Kdo má špičaté ucho?
2. Jak se jmenuje modul pro Dračí doupě?
3. Kdo chrání hranice?
4. Jak se jmenuje nakladatelství, které vydává Dračí Doupě?
5. Doplňte slovo: doupě
6. Co loví lovci v Dračím doupěti?
7. Jak se jinak říká kouzelnictví? (M....)
8. Jak se jinak říká bojovníkovi?

Autor: Martin Palušák, 7. B

Dračí doupě je hra, ve které všichni končí jako vítězové a nikdo neodchází poražený. Hráči si vymyslí postavy, které chtějí ve hře představovat - to budou hlavní hrdinové příběhu. A je jen na jejich rozhodnutí, kudy se bude děj ubírat a jak to všechno skončí. Stačí vám tedy pouze kus papíru, tužka a několik obyčejných kostek (6. hracích). Hrát Dračí doupě můžete kdykoliv a kdekoliv – v pokoji u stolu, ve vlaku na sedadle, o přestávce ve škole nebo v lese u táboráku.

Jeden z hráčů se ujme role průvodce hrou (PJ). Pro ostatní hráče připraví zápletku – záhadu, kterou by si přáli rozluštit, hrdinský úkol, který pro ně bude výzvou nebo třeba nebezpečí, jemuž se nečekaně ocitnou tváří v tvář. Hra je od 9-99 let. Je určena pro 2 až 12 hráčů.

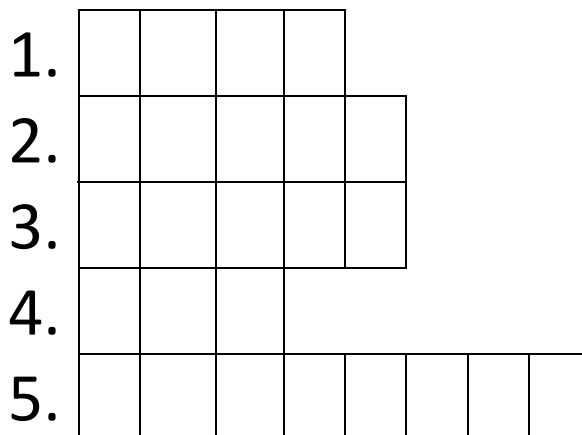
Máte-li jakýkoliv dotaz ohledně hry, zeptejte se Martina Palušáka ze 7. B

Zvířecí křížovka

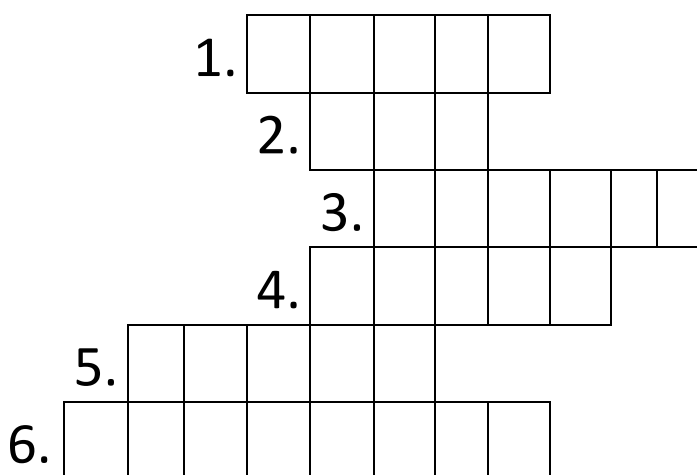
1. Je to zvíře, je pomalé
2. Lítá to kolem lustru
3. Je to hnědé a skáče na stromy
4. Je to samice jelena
5. Je to plaz

Zvířecí křížovka 2

1. Samec laně
2. Čtyřnohý přítel člověka
3. Hnědý medvěd ze Severní Ameriky
4. Je to barevný pták s velkým zobákem
5. Domácí zvíře, které mňouká
6. Je to malá mořská ryba a je k jídlu

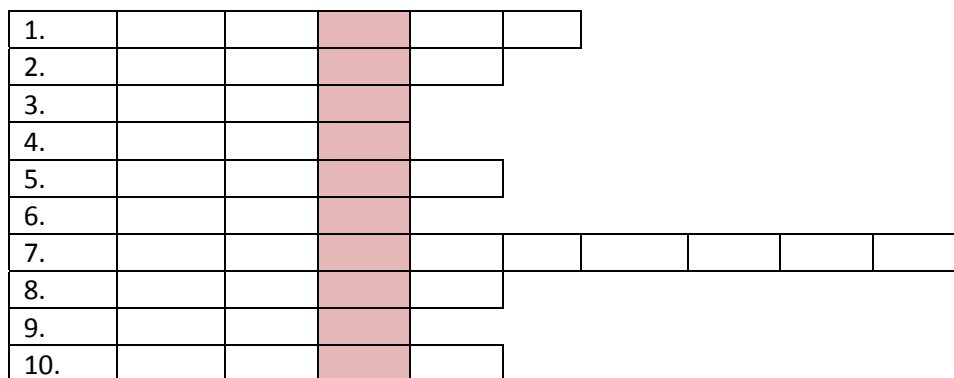

Autor: Jana Kotasová, 7. B

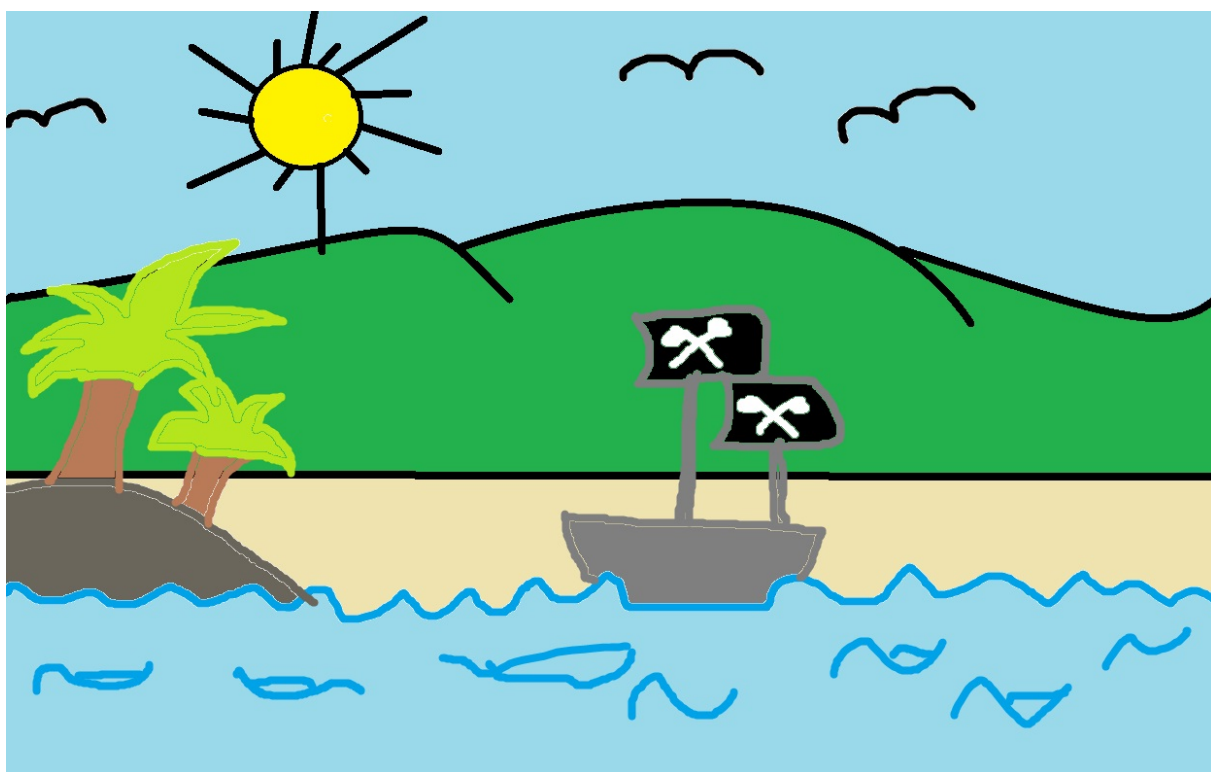
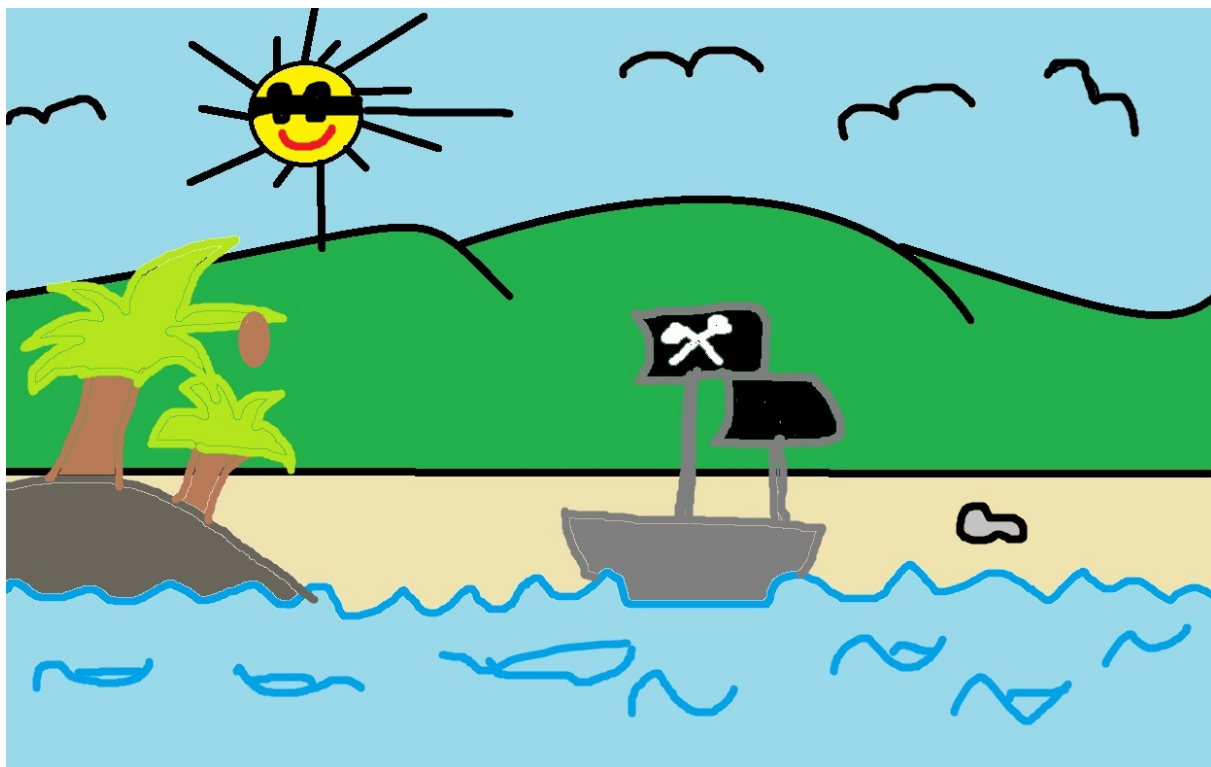
Křížovka

Autor: Adéla Vějačková, 7. B

1. K žehlení prádla se používá žehlící...
2. K rozdělení dvou zahrad se používá...
3. Když si zapneme telefon, tak musíme zadat svůj...
4. Když konečně kluk napíše holce, holka je z toho celá...
5. Maturanti chodí na maturitní...
6. Když jsou dva lidi spolu, tak jsou ...
7. Když si chci něco přeložit, použiji...
8. Když jsem moc najezený, tak jsem ...
9. Když chci, aby mi dal pejsek packu, řeknu: „Dej mi...“
10. Anglicky cítit...

Najdi 7 rozdílů

Autor: Liliana Höriková, 7. B

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVEK ZE STRÁNKY 14.

1.		E	L	F				
2.			T	A	R	I	E	
3.	H	R	A	N	I	Č	Á	Ř
4.		A	L	T	A	R		
5.		D	R	A	Č	Í		
6.				Z	V	Ě	Ř	
7.	M	A	G	I	E			
8.	V	Á	L	E	Č	N	Í	K

1.	J	E	L	E	N			
2.		P	E	S				
3.			G	R	I	Z	L	Y
4.		T	U	K	A	N		
5.	K	O	Č	K	A			
6.	S	A	R	D	I	N	K	A

1.	š	n	e	k				
2.	k	o	m	á	r			
3.	o	p	i	c	e			
4.	l	a	ň					
5.	a	n	a	k	o	n	d	a

Najdi 7 rozdílů str. 15

Loď, brýle, kokos, kámen na pláži, pták, pusa (slunce), paprsky.

Členové redakce:

Michaela Kovaříková 9. B, Kateřina Sošková 9. B, Aneta Davidová 9. A, Diana Malochová 9. A, Jiří Gros 8. B, David Valenta 9. B, Liliana Höriková 7. B, Jana Kotasová 7. B, Liana Thai 7. A.

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Příspěvky posílejte na e-mail:

belasek.belasek@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit a drobně upravit.